

CHUNG TAY THẮP SÁNG NIỀM TIN

Bản tin Quý IV.2019

TÔI
TIN

*Biên soạn và thực hiện bởi
sinh viên Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin*

LỜI GIỚI THIỆU

Bản tin điện tử CHUNG TAY THẮP SÁNG NIỀM TIN cung cấp và cập nhật thông tin các hoạt động của Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin, của sinh viên Quỹ trên khắp mọi miền Tổ quốc.

Bản tin ra mắt số đầu tiên từ tháng 10/2012, được phát hành hàng quý. Nơi đây quý vị tìm hiểu và nắm bắt tình hình hoạt động của Quỹ, giao lưu với các em sinh viên, và có những giây phút trở lại thời sinh viên sôi nổi của mình.

Ban biên tập xin trân trọng cảm ơn quý vị độc giả! Mong nhận được ý kiến phản hồi của quý vị về địa chỉ email: ban-tin.tsnt@gmail.com

Thông tin chi tiết về Quỹ học bổng, xin quý vị độc giả vui lòng truy cập địa chỉ:

<http://thapsangniemtin.vn>

-BBT-

MỤC LỤC

Chủ đề: TÔI TIN	3
A. THƯ CHÚC TẾT	4
B. BÀN TRÒN THẮP SÁNG NIỀM TIN	5
C. TIN NHANH HOẠT ĐỘNG QUÝ IV	9
1. Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin công bố kết quả xét cấp học bổng năm 2019	9
2. Cuộc thi sáng tác MV cho bài hát Thắp Sáng Niềm Tin	10
3. “TÔI TIN” - Giai điệu gắn kết, lan toả yêu thương	11
4. Ra mắt những số đầu tiên của dự án l’m Shining	12
D. GÓC THẮP SÁNG NIỀM TIN	13
E. GÓC KẾT NỐI	16
1. Chuyển đi của tuổi trẻ	16
2. Thắp Sáng Niềm Tin - Ánh dương buổi chiều đông	18
3. Hương Tết	20
3.1. Tết này.... Tôi xa quê	20
3.2. Sắp đến tết rồi	22
F. GIẢI TRÍ	24

TÔI TIN

Vậy là năm 2019 – năm cuối cùng của thập niên 2010 đang dần khép lại. Hành trình mười năm qua của bạn như thế nào?

10 năm – có thể là khoảng thời gian chứng kiến một em bé từ lúc còn nhỏ xíu nay chuẩn bị bước vào lớp 6.

10 năm – khoảng thời gian đủ dài để một cô cậu học trò ngày hôm qua mới bước vào cấp 3, nay đã có trong tay hai năm đầu sự nghiệp với thật nhiều bài học và sẵn sàng cho những kế hoạch dài hạn, vững chắc trong tương lai.

10 năm - chứng kiến chặng đường của một người vừa mới ra trường, còn nhiều bỡ ngỡ cả về tuổi đời, tuổi nghề dần dần vươn lên tự khẳng định mình trong mọi lĩnh vực của cuộc sống...

10 năm đủ dài cho bất kỳ ai trong chúng ta, những người luôn giữ vững niềm tin và hành động để chinh phục ước mơ của chính mình. Ở Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin, chúng ta càng tự hào hơn thế nữa. Bởi, kể từ ngày thành lập cho tới nay, chúng ta đã cùng nhau trưởng thành được 12 năm. Hành trình đó của Thấp Sáng Niềm Tin cũng chính là những năm tháng đồng hành, cùng tin tưởng, cam kết và hành động cho mục tiêu nối dài ước mơ của biết bao câu chuyện mười năm kể trên. Và nó vẫn đang được viết tiếp từ niềm tin trao tay của các nhà tài trợ và sự tin tưởng vào tương lai, sự kiên trì của từng thế hệ sinh viên trưởng thành mỗi năm từ mái nhà chung này.

Cuộc đời chỉ thực sự có ý nghĩa khi chúng ta nhìn lại và kết nối các điểm chấm. Điểm chấm ấy là sự cố gắng của mỗi cá nhân, từng ngày vượt qua khó khăn, học hỏi từ các thất bại để chung tay làm nên sự thành công của bức tranh lớn. Điểm chấm ấy cũng chính là niềm tin của tất cả chúng ta vào một tương lai tốt đẹp, nơi mà ai cũng có cơ hội đến trường tiếp cận với tri thức; có cơ hội làm việc, đóng góp vào sự phát triển của đất nước, nhân loại; có cơ hội đặt chân đến những miền đất mới và gặp gỡ những con người, những nền văn hóa mới.

Cùng với hành trình của Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin, trong năm mới này, mong bạn và hành trình của bạn thật nhiều niềm vui, hạnh phúc và mọi điều tốt đẹp!

BBT

A. THƯ CHÚC TẾT

Kính thưa Quý vị!

Năm cũ Kỷ Hợi 2019 đang dần khép lại và năm mới Canh Tý 2020 sắp chạm ngõ. Trong không khí hân hoan đón chào Xuân mới, Ban Điều hành Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin xin gửi tới Quý vị lời chúc mừng năm mới An lành và Ấm áp!

Kính thưa Quý vị!

Năm 2019 là năm thứ mười hai Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin tiếp tục chấp cánh ước mơ đến trường cho các em sinh viên nghèo hiếu học trên cả nước. Tuổi 12, Quỹ đón nhận thật nhiều tin vui: chuỗi hoạt động kỉ niệm 12 năm thành lập Quỹ được tổ chức đầy ý nghĩa; Sinh viên Thắp Sáng Niềm Tin thế hệ thứ 8 ra trường với nhiều tấm bằng giỏi và xuất sắc, trong đó, có nhiều em tốt nghiệp thủ khoa, nhiều em được học bổng học tập tại nước ngoài; Các hoạt động thiện nguyện, chia sẻ yêu thương được các sinh viên nhiệt tình hưởng ứng; Cựu sinh viên tăng cường vai trò hỗ trợ, gắn kết sinh viên các thế hệ; Chương trình “Giai điệu thắp sáng niềm tin - lần IV” với chủ đề “Tôi tin” được tổ chức thành công; Quỹ vui mừng chào đón thêm 75 thành viên mới...

Góp phần quan trọng vào thành công của Quỹ là sự quan tâm, hỗ trợ cả về vật chất lẫn tinh thần của tất cả Quý vị. Tấm lòng sẻ chia chân thành của các nhà hảo tâm cũng như của Quý vị chính là nguồn động viên to lớn, tiếp thêm sức mạnh và nghị lực để các em sinh viên vượt qua hoàn cảnh khó khăn trở thành những công dân ưu tú. Ban Điều hành và các em sinh viên của Quỹ trân trọng gửi lời cảm ơn sâu sắc đến Quý vị. Chúng tôi luôn hy vọng và tin rằng trên những chặng đường tiếp theo, Quỹ sẽ tiếp tục nhận được sự đồng hành của Quý vị để hành trình trao gửi yêu thương và gắn kết những giá trị nhân văn được nối dài mãi.

Trong thời khắc chuyển giao giữa năm cũ và năm mới, một lần nữa, chúng tôi xin kính chúc toàn thể Quý vị và Gia đình có một năm mới An khang, Thịnh vượng và Vạn sự như ý!

**TM. BAN ĐIỀU HÀNH QUỸ
GIÁM ĐỐC**

★ Nguyễn Thế Hưng

B. BÀN TRÒN THẤP SÁNG NIỀM TIN

Tối ngày 24/11/2019, chương trình hòa nhạc đặc biệt “Giai điệu Thấp Sáng Niềm Tin” lần thứ IV với chủ đề “Tôi tin” do Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin tổ chức đã diễn ra thành công tại nhà hát Tp. Hồ Chí Minh. Chương trình dưới sự chỉ huy tài tình của nhạc trưởng Đồng Quang Vinh đã chiêu đãi khán giả một bữa tiệc âm nhạc đầy màu sắc và lan tỏa những giá trị nhân văn sâu sắc.

Sau chương trình, Ban biên tập đã vinh dự có buổi trò chuyện và nhận được chia sẻ quý báu của một trong những người bận rộn nhất - nhạc trưởng Đồng Quang Vinh về công việc, âm nhạc và chương trình Hòa nhạc “Tôi tin”...

PV: Chúng em được biết Anh là một nhạc trưởng trẻ, tài năng và đang rất nổi tiếng. Không những vậy, anh còn rất tâm huyết với việc phát triển âm nhạc dân tộc... Vậy anh có thể cho chúng em biết động lực và nguồn cảm hứng nào để anh theo đuổi nghề chỉ huy dàn nhạc cũng như gìn giữ âm nhạc dân tộc Việt Nam?

ĐQV: Xin chào quý độc giả! Mình chưa dám nhận là tài năng và nổi tiếng, bởi sự học là vô biên và mình thì luôn thấy cần phải “học nữa, học mãi” (cười).

Mình sinh ra trong một gia đình có truyền thống âm nhạc. Bố mình là Nghệ sĩ Ưu tú Đồng Văn Minh, ông vốn là nghệ sĩ đàn Cello tại Nhà hát Ca múa nhạc Việt Nam; mẹ mình là Nghệ sĩ Ưu tú Mai Thị Lai, giảng viên khoa Nhạc cụ truyền thống của Học viện âm nhạc Quốc gia Việt Nam. Vì thế, ngay từ nhỏ

mình đã được “đắm mình” trong sự giao thoa của âm nhạc cổ điển và hiện đại và vô tình yêu âm nhạc lắm. Sau đó, mình được theo học sáo trúc tại Học viện âm nhạc Quốc gia Việt Nam. Nơi đây chính là bước đệm cho sự nghiệp của mình khi những tác phẩm âm nhạc viết cho nhạc cụ dân tộc do mình chuyển soạn, phối khí lại đã được mọi người đón nhận. Có lẽ do làm việc chăm chỉ và các tác phẩm do mình viết lại, chuyển soạn phối khí lại cũng tương đối tốt nên mình đã được Học viện cử đi du học với chuyên ngành Chỉ huy Dàn nhạc ở khoa Sáng tác - Chỉ huy tại Học viện âm nhạc Thượng Hải, Trung Quốc, một nơi cũng đầy đủ sự giao thoa phương Đông và phương Tây.

Với tình yêu âm nhạc dân tộc, mình thấy bản thân cần phải sử dụng những kiến thức âm nhạc phương Tây để góp phần đưa âm nhạc dân tộc Việt Nam lên một tầm cao mới. Mình nhận ra được sự quan trọng của văn hóa dân tộc từ rất sớm, vì khi bước chân ra nước ngoài biểu diễn, mình đã luôn được thấy khán giả nhiều nước háo hức thế nào khi thấy nhạc cụ dân tộc Việt Nam, từ đó họ muốn tìm hiểu về đất nước và con người Việt Nam.

PV: Để trở thành nhạc trưởng của dàn nhạc giao hưởng, chúng em biết đó là cả một hành trình vất vả, khổ luyện. Vậy trong quá trình theo đuổi đam mê của mình, điều gì là khó khăn nhất đối với anh? Và những lúc như vậy, anh thường làm thế nào để vượt qua?

ĐQV: Không chỉ có nhạc cổ điển phương Tây, mà nhạc dân tộc của chúng ta cũng rất rộng lớn với nhiều lĩnh vực khác nhau và khối lượng nhạc cụ vô biên. Chính vì thế, để kết hợp 2 thể loại nhạc với nhau, đó là một hành trình dài đầy gian nan; có lẽ mất cả đời cũng không làm hết công việc. Trách nhiệm của người nhạc sĩ, nghệ sĩ là phải đưa đến với khán giả nội dung lịch sử, nét văn hóa cùng đặc điểm chuẩn của mỗi tác phẩm âm nhạc. Do vậy, cái khó khăn đầu tiên trong quá trình theo đuổi đam mê của mình là “sự eo hẹp thời gian”. Mình luôn phải thức đêm vì công việc nghiên cứu và ghi chép, phối khí cần rất nhiều thời gian để kịp cho các nghệ sĩ trong dàn nhạc tập luyện vào ban ngày.

Cái khó khăn trong thời gian gần đây đã có nhưng chất lượng của các tác phẩm và sự “dễ dãi” của một bộ phận không nhỏ nghệ sĩ đã khiến cho tác phẩm chưa đạt tới mong đợi.

Với mong muốn giữ gìn, phát triển văn hóa dân tộc Việt Nam cũng như niềm đam mê với âm nhạc, mình hy vọng cánh chim nhỏ sẽ đưa âm nhạc đến với nhiều khán thính giả hơn.

PV: Anh có nhận xét gì về xu thế các chương trình nhạc giao hưởng hiện nay của Việt Nam ạ?

ĐQV: Mình rất mừng là cùng với sự phát triển của đất nước, thì khán giả cũng yêu hòa nhạc cổ điển hơn; điều đó thể hiện qua số lượng các buổi hòa nhạc giao hưởng ngày càng tăng. Hiện nay, bên cạnh những dàn nhạc của nhà nước, thì đã xuất hiện Dàn nhạc giao hưởng tư nhân, như Dàn nhạc giao hưởng Mặt trời (Sun Symphony Orchestra) với chất lượng rất cao và đầu tư vốn lớn, góp phần thúc đẩy nền âm nhạc hàn lâm Việt Nam trở nên đa dạng hóa và gần gũi với quần chúng hơn. Nó cũng thể hiện sự tiệm cận với xu thế của các nước phát triển và thế giới.

Nói thêm 1 chút về chuyên môn Cá nhân mình nhận thấy tại Việt Nam hiện nay có 2 xu thế: (i) Trình diễn những tác phẩm kinh điển trong kho tàng âm nhạc giao hưởng của thế giới; (ii) Đưa các tác phẩm dân gian mang hồn cốt Việt Nam trong các chương trình hòa nhạc. Mỗi thể loại âm nhạc đều có sự hấp dẫn riêng, sự kết hợp đan xen tổng hợp giữa 2 phong cách trên trong 1 chương trình hòa nhạc cũng là 1 hướng đi mà chúng ta đang thấy rõ ở Việt Nam, ví dụ Chương trình “Tôi Tin” của Quỹ vừa tổ chức. Xu hướng hiện nay, nhu cầu tìm hiểu cội nguồn, thế mạnh của văn hóa dân gian đồng thời tôn vinh, nâng tầm văn hóa của Việt Nam (VD: câu hò, điệu lý, đàn bầu, đàn nhị...) lại thu hút sự quan tâm rất nhiều của giới mộ điệu. Mỗi tác phẩm là một câu chuyện; để chuyển soạn, chuyển tải câu chuyện đó đến khán thính giả vừa không gây nhàm chán, vẫn mang giá trị truyền thống đòi hỏi người nghệ sĩ phải thực sự tìm tòi, học hỏi.

PV: Cơ duyên nào mà anh đã hợp tác và biểu diễn tại Chương trình hòa nhạc “Tôi tin” của Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin vừa qua? Anh có thể chia sẻ những suy nghĩ và cảm xúc trong quá trình làm chương trình này không? Anh có kỉ niệm hoặc ấn tượng gì sau chương trình ạ?

ĐQV: Mình rất tình cờ được nhạc sĩ Trần Mạnh Hùng – người anh, người đồng nghiệp đáng mến đã hợp tác với Quỹ trong thời gian qua giới thiệu. Như một cái duyên rất lớn, sau khi bay hơn 2000km vào Sài Gòn làm việc với Quỹ, mình lại gặp và biết chị Vân – Phó Giám đốc Quỹ, cũng là người hàng xóm cùng tòa nhà, cùng đam mê nghệ thuật. Điều đó làm mình rất bất ngờ.

Sáu (06) ngày là khoảng thời gian mình làm việc với Dàn nhạc giao hưởng HSBO, Dàn hợp xướng Saigon Choir và các nghệ sĩ trước khi bắt đầu chương trình. Khoảng thời gian ít ỏi đó vừa là thử thách, vừa là động lực để anh em trong đoàn hoàn thành công việc. Với sự hỗ trợ của anh Trần Mạnh Hùng và sự sắp xếp khoa học của Quỹ mọi thứ được hoàn thành rất đúng tiến độ. Nếu như khi làm việc với người Nhật, họ rất kỷ luật, năng suất làm

việc rất cao thì khi làm việc với Quỹ ngoài sự khoa học mình còn cảm giác được sự gần gũi, có tình đến từ các anh chị. Ngoài ra, điều khiến mình bất ngờ và hạnh phúc hơn cả là ca khúc Thấp Sáng Niềm Tin được trình diễn trong buổi hòa nhạc do bạn Thanh Phong - Cựu sinh viên Quỹ sáng tác. Giai điệu tươi vui, hạnh phúc đầy tự hào này cũng cho mình động lực để tiếp tục công việc giảng dạy, đem tình yêu âm nhạc đến với nhiều khán giả hơn.

Sau khi chương trình kết thúc, mình có may mắn được tham gia giao lưu với Anh Sơn, Anh Hưng và các thế hệ cựu sinh viên Quỹ ngay giữa lòng Sài Gòn. Ở đó, chúng mình cùng trò chuyện và giao lưu ngẫu hứng, vừa đàn, hát với nhau như những người anh em

thân thiết. Ngày hôm đó, mình cảm giác được có mặt trong một “hợp chủng quốc thu nhỏ”. Điều này rất hiếm gặp và không có ở đâu mà giữa Lãnh đạo và các thế hệ lại có sự gần gũi, bình dị và tình người đến vậy.

PV: Anh có thể gửi đến Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin lời nhắn nhủ trước thềm năm mới 2020?

ĐQV: Hy vọng năm mới Quỹ có nhiều hoạt động hơn và hỗ trợ được thêm nhiều bạn sinh viên. Nếu Quỹ cần hỗ trợ, anh sẽ luôn sẵn sàng! Chúc Quỹ sẽ có nhiều bản nhạc do chính sinh viên sáng tác được xướng lên tại các chương trình nghệ thuật đẳng cấp về sau.

Cảm ơn những chia sẻ và trao đổi của anh trong buổi trò chuyện này. Chúc Anh sức khỏe, thành công và luôn dành cho Quỹ sự quan tâm, ủng hộ trên những chặng đường tiếp theo.

C. TIN NHANH HOẠT ĐỘNG QUÝ IV/2019

1. Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin công bố kết quả xét cấp học bổng năm 2019

Trải qua 5 tháng cấp xét học bổng với 3 vòng: Chấm hồ sơ – xác minh hoàn cảnh – phỏng vấn sinh viên, Ban Điều hành Quỹ đã lựa chọn ra 75 em sinh viên xứng đáng nhất nhận học bổng. Để có được kết quả này, Ban Điều hành Quỹ, cùng các anh chị tình nguyện viên đã phải thực sự cân nhắc, đắn đo rất nhiều để có thể lựa chọn ra những em không chỉ có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn, mà còn có ý chí vươn lên và nhân cách tốt trong số hơn 300 hồ sơ gửi về Quỹ.

Chào mừng các em đã đến với đại gia đình Thắp Sáng Niềm Tin. Và mong rằng, cùng với sự hỗ trợ của Quỹ và khát vọng thay đổi cuộc sống của mình, các em sẽ vững tin và đạt được những kết quả học tập tốt trên hành trình chinh phục ước mơ của mình.

2. Cuộc thi sáng tác MV cho bài hát Thắp Sáng Niềm Tin

Ngày 25/09/2019, BCH Quỹ đã phát động cuộc thi “Sản xuất MV bài hát Thắp Sáng Niềm Tin”. Đây là bài hát được sáng tác bởi bạn Thanh Phong – Cựu sinh viên Quỹ với những tình cảm sâu lắng, đầy yêu thương của các thành viên dành cho Quỹ.

Cuộc thi đã nhận được sự hưởng ứng đông đảo của các bạn sinh viên, cựu sinh viên trên cả nước. Trong khoảng thời gian diễn ra cuộc thi, BTC đã nhận được rất nhiều MV chất lượng với nhiều thể loại đa dạng, phong phú như: MV ca nhạc hay phim ngắn với câu chuyện của chính các thành viên trong Quỹ.... Cuộc thi không chỉ thành công về mặt chất lượng, mà còn đạt được hiệu quả truyền thông qua các con số ấn tượng: Tổng số lượt tiếp cận các video trên mạng xã hội: 157.641 lượt; Tổng số lượt tương tác đối với các video: 23.390 lượt; Tổng số lượt bình luận: 690 bình luận; Tổng số lượt chia sẻ: 1479 lượt chia sẻ, số lượt theo dõi trên fanpage Quỹ tăng hơn 300 lượt thích, nâng tổng số lượt thích và theo dõi lên 11.000 người.

Kết thúc cuộc thi, BTC đã chọn được 8 đội

xuất sắc nhất để trao giải, cụ thể: giải nhất và giải bình chọn đã thuộc về tác phẩm “Hạnh phúc nơi ta tìm về” của đội thi Cộng đồng TSNT Huế; Giải nhì đã thuộc về cộng đồng Hà Nội với tác phẩm “Ánh dương bình minh” và cộng đồng Cần Thơ với tác phẩm “Life of TA”; Giải ba đã thuộc về ba đội thi đó là cộng đồng TSNT HCM với tác phẩm “Chị Bụt áo xanh”, cộng đồng TSNT Đà Nẵng với tác phẩm “TSNT trong tôi” và cộng đồng TSNT Hà Nội với tác phẩm “Ngày ấy”; Giải khuyến khích thuộc về hai đội thi của cộng đồng TSNT Hồ Chí Minh với tác phẩm “Món nợ”, và cộng đồng TSNT Hà Nội với tác phẩm “Thắp lên hy vọng”.

Một lần nữa, xin chúc mừng các đội thi đã đạt giải. Và chúng ta hãy cùng chờ đón những cuộc thi hấp dẫn tiếp theo vào năm 2020 nhé!

(Bàn Thị Huyền – ĐH Luật HN)

3. “TÔI TIN” Giai điệu gắn kết, lan toả yêu thương

Tối ngày 24/11/2019, chương trình hòa nhạc đặc biệt “Giai điệu Thắp Sáng Niềm Tin” lần thứ IV với chủ đề “Tôi tin” do Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin tổ chức đã diễn ra thành công tại nhà hát Tp. Hồ Chí Minh.

Chương trình có sự tham gia của hơn 400 khán giả cùng các nhà tài trợ và cá nhân đã đồng hành cùng Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin trong suốt chặng đường hơn 12 năm qua. “Tôi tin” là sự hòa quyện giữa các ca khúc Việt Nam truyền thống và các bản nhạc quốc tế bất hủ đã đi vào lòng người nghe hàng thập kỷ qua. Trong một không gian mang đậm tính nghệ thuật, các giọng ca đầy nội lực dưới sự chỉ huy tài tình của nhạc trưởng Đồng Quang Vinh đã chiêu đãi khán giả tại Nhà hát một bữa tiệc âm nhạc đầy màu sắc và lan tỏa những thông điệp giá trị nhân văn sâu sắc.

“Tôi tin” là hành trình đi từ lòng tự hào dân tộc qua các ca khúc “Việt Nam quê hương tôi”, “Giai điệu Tổ quốc” đến “Khát Vọng” được

chia sẻ, được sống một cuộc sống trọn vẹn và ý nghĩa hơn cho cộng đồng qua các ca khúc “Heal the world”, “Sống như những đóa hoa”, và lòng ước mơ về những điều tốt đẹp sẽ đến trong “A million Dreams” hay “Let me choose”...

Cũng trong buổi hòa nhạc, Cựu sinh viên Quỹ đã trao tặng 20 suất học bổng trị giá 260.000.000 đồng cho Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin như một lời tri ân cùng mong muốn góp sức giúp đỡ thêm nhiều các bạn sinh viên đồng cảnh ngộ.

Ban Điều hành Quỹ xin chân thành cảm ơn những tấm lòng hảo tâm đã đồng hành cùng Quỹ trong suốt thời gian qua, và mong rằng Quý vị sẽ tiếp tục dang rộng vòng tay nhân ái để cùng chúng tôi chấp cánh cho nhiều hơn nữa những mảnh đời hiếu học nhưng còn gặp nhiều khó khăn trong cuộc sống!

(Anh Thư – BBT)

4. Ra mắt những số đầu tiên của dự án I'm Shining

Nhằm đẩy mạnh công tác truyền thông hình ảnh của Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin ra cộng đồng; đồng thời ghi nhận những nỗ lực, cố gắng của các bạn sinh viên, cựu sinh viên Quỹ trong quá trình học tập và công tác, Ban truyền thông gây Quỹ cho ra mắt Dự án “We’re Shining”.

Những nhân vật đầu tiên của “We’re Shining” là các bạn sinh viên của cộng đồng Hồ Chí Minh và Vũng Tàu với những câu chuyện đầy cảm hứng. Bạn Vy Thị My là sinh viên năm nhất, thuộc thế hệ G13 của Quỹ học bổng, sinh hoạt tại cộng đồng Hồ Chí Minh đã đạt giải nhất cuộc thi nói tiếng Nga toàn quốc và nhận được 1 suất học bổng du học toàn phần tại Nga trong vòng 05 năm. Hiện nay, My đang sống và học tập tại Nga. Nhân vật tiếp theo là bạn Linh Xuân và Thu An, hai thủ khoa đầu ra của trường Đại học Dầu khí Vũng Tàu năm 2019. Hai bạn đã vượt qua rất nhiều khó khăn và thử thách trong quá trình học tập để có thể vừa học tập tốt, vừa tích cực tham gia các hoạt động xã hội, đóng góp cho cộng đồng.

Những câu chuyện đến từ các nhân vật đã truyền cảm hứng mạnh mẽ cho các bạn sinh viên trong và ngoài Quỹ học bổng, lan tỏa những giá trị nhân văn sâu sắc đến xã hội, tiếp thêm động lực cho các bạn sinh viên khó khăn nói riêng và sinh viên đang học tập nói chung, tin tưởng sâu sắc vào khả năng của bản thân và không ngừng nỗ lực, cố gắng để đạt được những thành tích cao hơn trong học tập. Các clip được đăng tải trên các trang

Logo We're Shining

mạng xã hội như fanpage của Quỹ học bổng, kênh Youtube của Quỹ đã nhận được sự quan tâm, chia sẻ và thảo luận, cũng như những lời chúc mừng từ đông đảo bạn bè, thầy cô và những người quan tâm các nhân vật. Đã có nhân vật được phỏng vấn và đưa thông tin lên báo Thanh Niên sau khi chương trình “We’re Shining” được phát sóng.

Hiện tại, ekip vẫn đang tiếp tục tìm kiếm những gương mặt mới với những thành tích nổi bật khác để tiếp tục làm các clip, phóng sự gửi đến người xem, rất hi vọng được sự đón nhận nhiều hơn nữa từ phía tất cả sinh viên Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin!

BBT

D. GÓC THẮP SÁNG NIỀM TIN

THẮP SÁNG NIỀM TIN 2019 VÀ NHỮNG CON SỐ

2019 - Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin tròn 12 tuổi. 12 năm xây dựng và trưởng thành là 12 thế hệ sinh viên đã được Quỹ hỗ trợ; là 12 năm gắn bó với bao kỉ niệm, công sức của các cô chú, anh chị mạnh thường quân.

Hãy cùng Ban biên tập nhìn lại thông qua những con số ấn tượng của Thắp Sáng Niềm Tin trong hành trình đã qua.

1/ 12 NĂM HOẠT ĐỘNG

Là số năm, số tuổi, số thế hệ mà Quỹ đã đồng hành cùng những sinh viên giỏi có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn với ý chí mạnh mẽ và nội lực phi thường.

Trải qua chặng đường 12 năm, Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin đã không ngừng phát triển với sự ủng hộ, chung sức của các cá nhân, các tổ chức và doanh nghiệp; trong đó, phải kể đến sự đóng góp nhiệt tình của Ban Lãnh đạo Tập đoàn Dầu khí Việt Nam và các đơn vị trong ngành Dầu khí. Đến nay, Quỹ đã trở thành một Quỹ xã hội hóa có tầm vóc, chấp cánh ước mơ cho hơn 1000 sinh viên có hoàn cảnh khó khăn, trong đó hơn 700 em đã ra trường và bước đầu thành công trên con đường sự nghiệp và giúp ích cho xã hội; nhiều em được học tiếp lên và làm việc tại nước ngoài, góp phần làm rạng danh thanh niên Việt Nam.

2/ 1079 SINH VIÊN

Là tổng số sinh viên đã được nhận học bổng toàn phần của Quỹ tính đến thời điểm 31/12/2019. Bằng sự chung tay giúp đỡ quý báu của nhiều cá nhân và tổ chức, Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin đã từng bước hiện thực hóa mong muốn sát cánh cùng các em trên mỗi bước đi, mỗi thử thách khó khăn của cuộc sống, chấp cánh ước mơ cho các em và thắp lên ngọn lửa sưởi ấm trái tim những mảnh đời bất hạnh tiếp nối ước mơ con đường tri thức.

3/ 723 CỰU SINH VIÊN

Là số sinh viên 9 thế hệ đã ra trường (từ 2011 đến 2019). Điều rất đáng mừng là hầu hết các bạn đều đã có công việc ổn định, dù một số bạn đang làm trái ngành, nhưng điều ấy không ảnh hưởng tới ý chí, nghị lực và quyết tâm của các em trên con đường đi tới thành công, như: anh Lê Quang Chuyển, anh Đinh Hữu Lai, anh Lê Tấn Danh cùng nhiều anh, chị khác ... đã trở thành niềm tự hào về những lứa quả ngọt đầu tiên đáp lại sự giúp đỡ, mong đợi của Quỹ.

4/ 400 SINH VIÊN

Là tổng số sinh viên hiện nay Quỹ học bổng Thấp Sáng Niềm Tin đang cấp học bổng và giúp đỡ. Các em đang nhận học bổng của Quỹ đều là những sinh viên có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn, vượt khó vươn lên trong cuộc sống, học tập. Các em đều là những con ngoan, trò giỏi và mầm non của đất nước. Không chỉ được hỗ trợ về mặt tài chính, các em còn được Quỹ cho tham gia các khóa đào tạo để nâng cao kiến thức, kỹ năng, giúp các em đủ tự tin bước vào đời thực hiện ước mơ chính đáng của mình là học tập và cống hiến cho đất nước.

5/ 63 TỈNH THÀNH

Là số địa phương trên cả nước đã có sinh viên nhận học bổng của Quỹ. Đúng như mục tiêu, tôn chỉ hoạt động của Quỹ: chung tay góp sức cùng toàn xã hội trong sự nghiệp giáo dục, Quỹ đã phát huy hiệu quả của một chương trình an sinh đầy nhân bản với quyết tâm xây dựng Quỹ ngày một lớn mạnh, đa dạng các hoạt động gây quỹ để có thêm nhiều sinh viên được giúp đỡ, hỗ trợ việc làm cho các em ra trường, và làm cho ngôi nhà chung Thấp Sáng Niềm Tin thực sự trở thành chỗ dựa vững chắc cho các em nghèo hiếu học.

6/ 13 QUỐC GIA

Là con số sinh viên/cựu sinh viên Quỹ hiện đang sinh sống, học tập và làm việc tại các quốc gia trên thế giới. Trong đó, phải kể đến những anh chị em có thành tích xuất sắc và nhận được suất học bổng toàn phần học lên Thạc sĩ, Tiến sĩ và công tác định cư tại quốc gia đó: anh Nguyễn Minh Tuấn - G1 đang công tác tại Pháp; Anh Lê Trung Kiên - G3 hiện đang làm việc tại Qualcomm, Mỹ; Trương Minh Hùng - Du học tiến sĩ tại Úc...

7/ 71 SINH VIÊN VỪA TỐT NGHIỆP

Là con số các em được ra trường trong năm 2019 và sải bước trên con đường lập nghiệp. Trong đó phải vui mừng kể đến bạn Nguyễn Thu An và bạn Nguyễn Linh Xuân – Đại Học Dầu Khí đã tốt nghiệp thủ khoa. Các bạn thực sự là niềm tự hào của Quỹ, của các nhà tài trợ, của những người sáng lập, quản lý, điều hành Quỹ; và là tấm gương sáng cho thế hệ đàn em noi theo. Và như vậy là một thế hệ nữa của Thắp Sáng Niềm Tin đã tốt nghiệp. Chúc thế hệ G9 luôn thành công trên đường đời và mãi nhớ về ngôi nhà Thắp Sáng Niềm Tin!

8/ 75 TÂN SINH VIÊN

Đã được trao học bổng toàn phần năm 2019 là kết quả của quá trình xét duyệt, xác minh vất vả của Ban Điều hành Quỹ trong số hơn 300 bộ hồ sơ gửi về. Mong rằng với sự hỗ trợ giúp đỡ của Thắp Sáng Niềm Tin, ước mơ của các em sẽ được chấp cánh bay cao và xa hơn nữa.

9/ 13 TRIỆU ĐỒNG

Là giá trị tối đa một suất học bổng toàn phần cho 1 sinh viên/1 năm học. Như vậy, đây là lần thứ 5 điều chỉnh mức học bổng của Quỹ cho các bạn Tân sinh viên. 13 triệu không thực sự là 1 con số lớn, nhưng đối với tân sinh viên có hoàn cảnh khó khăn thì đó thực sự là những nỗ lực, cố gắng rất lớn của tập thể Ban lãnh đạo Quỹ. Hy vọng, bước sang năm 2020, Quỹ sẽ nhận được nhiều sự tin yêu của các Quý vị dành cho thế hệ trẻ.

10/ 5 CHƯƠNG TRÌNH NGHỆ THUẬT ĐẲNG CẤP

Chương trình hòa nhạc “Tôi Tin” được tổ chức thành công là một trong những sự kiện nổi bật được nhắc đến nhiều nhất khi khép lại năm 2019. Đây là lần thứ 5 Quỹ tổ chức sự kiện nghệ thuật đẳng cấp để gửi lời tri ân đến những tấm lòng hảo tâm đã và đang ủng hộ Quỹ, đồng thời kêu gọi cộng đồng tiếp tục chung tay góp sức giúp đỡ các em sinh viên nghèo hiếu học trên khắp mọi miền đất nước; Trong đó, có 04 chương trình hòa nhạc và 01 chương trình múa nghệ thuật đương đại.

11/ 37 TỶ ĐỒNG

Là tổng số tiền đã trao học bổng và hỗ trợ sinh viên của Quỹ trong 12 năm qua. Hằng năm Quỹ thực hiện niêm yết công khai báo cáo tài chính (thu, chi) trên website chính thức của Quỹ: www.thapsangniemtin.vn.

12/ 360 TRIỆU ĐỒNG

Là số tiền Quỹ đã nhận được từ sự đóng góp, ủng hộ của cựu sinh viên Quỹ trong những năm qua. Món quà tuy chưa lớn nhưng đã ghi nhận tình cảm của cựu sinh viên hướng về Quỹ và các thế hệ đàn em. Chúng ta cùng nhau chúc mừng cho con số nho nhỏ nhưng ý nghĩa này và cùng nhau tiếp tục phấn đấu nhé các cựu sinh viên.

E. GÓC KẾT NỐI

1. Chuyển đi của tuổi trẻ

“Tuổi trẻ nào chẳng có những chuyến đi...?”

Hai mươi bốn tuổi, tôi vẫn đang bon bon trên hành trình của riêng mình...”

Hai mươi hai tuổi, rời xa trường đại học với bao bỡ ngỡ, tôi bước vào một ngôi trường khác, là trường Quân sự Quân khu 7 với tâm thế sẵn sàng của một chàng tân binh, chấp nhận mọi gian nan, khó khăn để hoàn thành nhiệm vụ.

Hai mươi hai tuổi bốn tháng, sau khi được trui rèn bằng kỷ luật quân đội, tôi rời ghế nhà trường để bắt đầu chuyến đi lâu nhất, dài nhất, và xa nhất của cuộc đời mình: Chuyển đi cuộc đời, với hành trang mang theo là những đam mê, những hoài bão của tuổi trẻ, với cái nhìn lạc quan và nhiệt huyết, đầy sức sống của một chàng thanh niên.

Cuộc đời từ đó, nhiều thứ để nếm trải, có dư vị của những đóa hoa hồng, nhưng cũng có những vết nhức do gai đâm.

Rong ruổi trên hành trình định vị bản thân mình, tôi đã gặp không ít thất bại ở những nơi mình đến, những việc mình chọn, để rồi, sau nhiều lần tự vấn với bản thân, tôi quay trở lại, và chọn Quý học bổng Thấp Sáng Niềm Tin làm người bạn đường của mình, đồng hành cùng tôi trong những tháng năm nhiệt huyết sắp tới.

Rồi Quý dắt tôi đi những chuyến đi đặc biệt. Chuyến đi đầu tiên là chuyến đi làm từ thiện tại xã Rô Men, huyện Đam Rông, tỉnh Lâm Đồng để thăm và tặng quà cho 200 em học sinh tại đây. Rô Men là một xã nghèo, có thể gọi là nghèo nhất trong huyện Đam Rông, đa số là người đồng bào, hiền lành, rụt rè và chất phát. Bọn trẻ con thì một phần gia đình khó khăn, một phần đường xá xa xôi nên các em phải trải qua biết bao gian nan mới đến được

với con chữ. Rồi Quý dắt tôi đến, cùng tôi trao cho các em những phần quà nhỏ để tiếp sức các em đến trường, truyền cho các em niềm tin vào một tương lai tươi sáng hơn nếu các em biết đọc, biết viết. Tôi cảm thấy ấm lòng khi bắt gặp nụ cười bên lên của các em, những đôi mắt sáng và biết nói ấy, tôi tin chúng cũng dành để mơ về những ước mơ đẹp đẽ và to lớn hơn hoàn cảnh hiện tại. Chuyến đi đầu tiên, chúng tôi cảm nhận được hơi ấm từ tình yêu thương, sự sẻ chia với đồng loại của mình, và chìm đắm trong sự mê hoặc tuyệt vời của thiên nhiên hùng vĩ nơi đây.

Chuyến đi tiếp theo, là chuyến đi tìm những gương mặt mới - thế hệ tiếp theo của Quý. Đó là những ngày xét hồ sơ của các em tân sinh viên gửi về Quý. Mỗi hồ sơ là một câu chuyện, một nghị lực vượt khó khác nhau. Câu chuyện nào cũng cảm động, cũng khiến tôi không khỏi băn khoăn, và thật khó khăn khi đưa ra quyết định. Chúng tôi biết rằng các em đã cố gắng, cố gắng rất nhiều để có thể đạt được thành tích như ngày hôm nay, nên mỗi hồ sơ cầm trên tay, chúng tôi luôn trân trọng người gửi, thầm cảm phục các em đã không chấp nhận đầu hàng số phận, mà luôn dũng cảm, mạnh mẽ vượt qua tất cả. Nhưng tôi buồn, buồn vì chỉ có thể lựa chọn một phần trong số các em để hỗ trợ, để trao học bổng. Tôi ước giá như Quý có thể có nguồn kinh phí lớn hơn, nhiều hơn, để có thể hỗ trợ cho tất cả các em vượt qua những khó khăn về tiền bạc, để yên tâm học hành, để bớt đi gánh nặng tưởng chừng đã quá sức chịu đựng nơi các em. Chào đón các em tân sinh viên, tôi sẽ kể câu chuyện ấy để các em biết rằng mình đã may mắn và hạnh phúc biết nhường nào.

Chuyến đi đáng nhớ nhất cho đến nay, chắc là hành trình hai tháng rong ruổi cùng Ban Điều hành để rung lên Giai điệu Thấp Sáng

Niềm Tin. Đó là những ngày tất bật với xấp vé hòa nhạc; là những ngày nhận không biết bao nhiêu cuộc điện thoại khách hàng để tư vấn và đặt vé, xếp chỗ; điện thoại với nghệ sĩ để hỗ trợ thông tin về chương trình; trao đổi với nhà hát để triển khai công tác tổ chức, sắp xếp; liên hệ với nhà tài trợ để thực hiện ấn phẩm, bài viết truyền thông.... Đó còn là những ngày mà quanh tôi luôn có bóng dáng của những người anh em trong Quỹ hỗ trợ, từ việc đi giao vé, in ấn, mua sắm đồ đạc... Đó là những ngày cảm nhận rõ nhất sự quan tâm của toàn thể anh em trong cộng đồng cho chương trình, những lo lắng, băn khoăn của các anh, chị Ban Điều hành, sự động viên của từng cựu sinh viên, cái nắm tay dặn dò của anh, chị đi trước. Rồi đêm hòa nhạc Giai điệu Thấp Sáng Niềm Tin với chủ đề “Tôi Tin” cũng diễn ra và đạt được thành công như chúng tôi mong đợi. Đây là chuyến đi cho tôi thật nhiều bài học và kinh nghiệm đáng quý về công tác tổ chức, cách sắp xếp công việc của bản thân, cách vượt qua áp lực về mọi mặt trong cuộc sống, và cách đối xử với mọi người để làm sao có thể phát huy được thế mạnh của mình.

Đó chỉ là ba trong số nhiều chuyến đi mà Quý đã dắt tôi theo. Sau mỗi hành trình, tôi lại thấy một Thanh Phong chững chạc hơn, lắng lại nhiều hơn và bỗng cảm thấy trách nhiệm mình đang mang vác bỗng to lớn, ý nghĩa hơn rất nhiều.

Đi, cứ đi, rồi sẽ đến! Điểm đến của tôi, vẫn còn xa lắm, tôi chỉ mới bước những bước chập chững đầu tiên trên hành trình cùng Quý. Đã có những bước chân mỗi mệt, những lời than vãn, nhưng tôi tin đó chỉ là những nốt trầm nhỏ trong bản hòa ca hùng vĩ kia, bởi thành công, không đến từ may mắn, mà đến từ những nỗ lực không ngừng nghỉ mỗi ngày.

Không có đường nào là đi lạc cả, chỉ có những con đường đi ngắn hay đi dài để đến đích mà thôi! Nếu đi đúng đường ngắn, bạn sẽ tiết kiệm được thật nhiều thời gian và công sức, nhưng nếu đi đường dài, bạn sẽ có nhiều thời gian hơn để tận hưởng những cung đường xung quanh mình, và biết đâu, những ngã rẽ sẽ chứa đâu đó những bí mật, những kho tàng chưa khai phá hết?

Vậy đó, cứ đi, rồi sẽ đến!

Thanh Phong – CSV

2. Thấp Sáng Niềm Tin – Ánh dương buổi chiều đông

Ngày mới lên nhập học, tôi đã thấy được cả một thế giới khác mà trước đây bản thân một đứa trẻ 18 tuổi chỉ thấy qua từng thước phim, tấm ảnh - Hà Nội. Trong suy nghĩ của tôi, Hà Nội là một nơi tuyệt đẹp, là vùng đất hứa cho chính mình, là nơi chứa đầy những ấp ủ ước mơ, hoài bão về một tương lai tươi sáng hơn. Nhưng thực tại đã dạy cho tôi biết: Đó là một suy nghĩ non nớt, ngây thơ của những đứa trẻ thôn quê như tôi lần đầu được đặt chân đến thủ đô. Bởi Hà Nội không chỉ có những tòa nhà chọc trời, những ánh đèn xa hoa mà ở đó còn là bao nỗi lo về “cơm áo gạo tiền”, về những khó khăn trên hành trình chinh phục ước mơ của bản thân. Rồi cứ như thế, dần dần chính tôi cũng cảm thấy bản thân trở nên trầm lặng, ít nói, rồi tự thu mình vào cái thế

giới nhỏ bé, chật hẹp của bản thân giữa cuộc sống vội vã, ồn ào nơi đất khách quê người. Mỗi ngày sau giờ học tôi lại quần quật đi làm thêm, làm đủ mọi việc chân tay để hi vọng đủ trang trải cho cuộc sống của mình. Mọi việc cứ trôi qua một cách lặng lẽ, nhàm chán như vậy. Và tôi cũng không hề nhận ra từ lúc nào chính mình đã đánh mất đi nét trong trẻo ngây thơ của một đứa tân sinh viên, và ngày càng trở nên thực dụng để chạy đua với cuộc sống như vậy?

Sự lạnh giá của mùa đông Hà Nội cùng với sự lạnh nhạt của tình người nơi đây thật đáng sợ, thật khiến cho người ta dễ buồn lòng. Cứ tưởng rằng mọi chuyện sẽ tiếp tục chảy dài một cách thê lương, đơn điệu như vậy. Nhưng không...

Từ cái ngày mà tôi được chính thức trở thành một thành viên của đại gia đình Thấp Sáng Niềm Tin, trở thành đứa con út của gia đình, đứa em của những người chị, người anh thì cuộc đời dường như đã cho tôi một hướng đi, một ngã rẽ mới với nhiều hứa hẹn, niềm tin hơn trước.

Quý học bổng Thấp Sáng Niềm Tin không đơn giản chỉ hỗ trợ cho tôi về mặt tài chính như bao quỹ học bổng khác, mà ở đây tôi còn nhận được một chữ “tình”. Đó là những tình cảm, sự yêu thương, thấu hiểu giữa những con người xa lạ. Đây chính là điều làm tôi cảm thấy hạnh phúc nhất, đáng trân quý nhất và thấy mình thật may mắn khi được trao cơ hội trở thành một phần nhỏ của gia đình.

Buổi lễ chào Tân sinh viên hôm ấy chắc có lẽ là cái ngày mà tôi cảm thấy hạnh phúc nhất trong chuỗi ngày dài tôi đặt chân ra Hà Nội. Một buổi lễ không phải là linh đình nhất, xa hoa nhất nhưng chắc là buổi lễ ấm cúng nhất, bình yên nhất mà tôi từng trải qua. Trong ngày hôm ấy, tràn ngập những lời nói yêu thương được gửi gắm cho đến những ánh nhìn trìu mến, những cái nắm tay thật chặt, và cả những cái ôm ấm áp, nó cho tôi cảm giác an tâm đến lạ lùng. Lúc này, trong đầu tôi chợt loé ra một câu hỏi vừa thực tế nhưng cũng đối ngậy thơ: “Tại sao mình lại cảm nhận được hơi ấm bình yên từ những người xa lạ này? Liệu những bạn Tân sinh viên như tôi có cùng suy nghĩ ấy không nhỉ?”. Câu hỏi ngậy thơ của đứa trẻ ngày hôm ấy cũng dần được giải đáp. Tất cả đều xuất phát từ sự đồng cảm, sự thấu hiểu, cảm thông với nhau, chính điều đó đã đưa mọi người xích lại gần nhau hơn bao giờ hết. Ngày hôm ấy tôi đã bật khóc, những giọt nước mắt cứ tuôn dài trên má, nhưng đây không phải là giọt nước mắt vì bất lực hay tủi thân mà là những giọt nước mắt xuất phát từ sự đồng điệu, đồng cảm, của sự hạnh phúc, cũng là tự trách móc bản thân. Tôi trách rằng tại sao có những người còn vất vả khó khăn hơn mình bao nhiêu nhưng họ vẫn luôn bước tiếp, vẫn có niềm tin về tương lai còn bản

thân lại dễ dàng để một chút khó khăn đánh gục như vậy. Lúc đấy tôi đã khóc ngon lành như một đứa trẻ bị người ta giành mất kẹo, khóc cho thoả nỗi lòng và tự bảo rằng: “Hãy mạnh mẽ lên nhé cô gái!”.

Những ngày đầu mới vào Quý là những ngày mà tôi hay cười đùa nhất, được sống với chính con người thật của mình, trở về bản chất vô tư, hồn nhiên của một tân sinh viên. Lúc muốn khóc thì cứ khóc, mọi người luôn sẵn sàng mở rộng vòng tay để ôm tôi vào lòng và lắng nghe những tâm sự, chia sẻ của tôi. Lúc có chuyện vui thì các anh chị cũng sẽ là người mà tôi khoe đầu tiên, cùng cười đùa, hoà vui với niềm hạnh phúc nhỏ bé của đứa em gái nhỏ này. Tuy có những lúc tôi bị phạm lỗi, tất nhiên anh chị sẽ nghiêm khắc, chỉ bảo tôi, nhưng điều đấy cũng chỉ để cho những tân sinh viên như tôi dần dần hoàn thiện bản thân mình và đứng vững giữa xã hội có phần khắc nghiệt này. Vì thế lúc nào tôi cũng không ngừng nỗ lực, cố gắng hết mình để bản thân ngày càng tốt hơn. Và tôi biết rằng bản thân mình cũng cần phải trưởng thành, ngoài kia nếu tôi ngã thì sẽ phải tự đứng lên, nếu tôi khóc thì sẽ phải tự lau nước mắt mà bước đi tiếp vì không phải lúc nào anh chị cũng sẽ ở bên cạnh che chở, an ủi tôi mãi được.

Cho đến bây giờ, mỗi lúc nhắc đến Quý học bổng Thấp Sáng Niềm Tin thì tôi vẫn luôn tự hào. Quý đã mang đến cho tôi những người anh, người chị, những người bạn, có thể sau này là cả những đứa em đáng yêu. Nhờ Quý tôi mới thấy được những tình cảm đáng trân quý, tình thương, sự đồng cảm giữa con người với nhau vẫn tồn tại giữa Hà Nội có chút lạnh nhạt, vô tình này. Cảm ơn Quý học bổng Thấp Sáng Niềm Tin thật nhiều nhé, mong cho Quý sẽ ngày càng phát triển hơn nữa để có thể trao những cơ hội tiếp tục con đường học vấn dang dở cho biết bao mảnh đời khó khăn ngoài kia!

Trần Ly – CĐ Hà Nội

3. Hương Tết

3.1. Tết này....Tôi xa quê

Mát-xơ-cơ-va, vào những ngày cuối năm, trời rét căm căm như cửa từng nhát vào da thịt, tuyết rơi trắng xóa cả vùng trời. Nơi đây lạnh giá đến heo hắt cả những tâm hồn lẻ loi đau đáu hướng về quê hương Việt Nam, nơi có gia đình, có người thân, có những người anh, người chị, có hơi ấm của tình thương yêu.

Tuổi thơ tôi là những tháng ngày tươi đẹp; Là mỗi buổi sáng ngủ dậy thấy mùi của quê hương, thoang thoảng đâu đó hương cỏ dại trong vườn, đứng trên đồi phóng tầm mắt ra xa xăm ngắm cánh đồng lúa bạt ngàn mênh mông vô tận; Là những ngày rét, gió đông bắc tràn về của tháng 12. Mỗi sáng, sương mù giăng dày đặc, mẹ chỉ cho tôi những hạt sương còn đọng trên ngọn cỏ, mẹ gọi đó là “sương muối”. Mùa sương muối rét lắm, nó làm cho đàn trâu trong làng đến gặm cỏ cũng ì à lười biếng. Thuở còn thơ, nhà tôi là ngôi nhà tranh vách nứa. Mỗi lần nhìn thấy ánh lửa xen qua kẽ hở của những vách gỗ là co giò chạy xuống ngồi bên mẹ sưởi ấm, thủ thỉ kể mẹ nghe đủ thứ chuyện trên đời. Tuổi thơ tôi là những ngày háo hức mong chờ tết đến xuân về. Những ngày tết là những ngày ấm cúng ngồi bên mẹ canh nồi

bánh chưng, nướng củ khoai, củ sắn ăn đến đen nhèm mồm, ngồi bên bếp lửa mẹ kể những câu chuyện thường ngày trong không gian của Tết, của mùi hương trầm, của mùi bánh chưng mới dỡ thơm nồng hương nếp. Tôi nhớ hương tết của những tháng năm xa ngái khi ở bên mẹ. Sau này khi xa nhà vẫn chỉ mong đến tết để về thăm mẹ, để thấy mình được tẩy sạch những bụi bặm, những lo âu,

buồn phiền. Hương quê nhà thấm vào từng kẽ tóc, từng ngón tay, từng bờ vai, đến tận sau này đi xa rồi nhớ nhưng đến nhói lòng...

Tuổi thơ tôi là những ngày cưỡi trâu, chăn bò, đầu trần chân đất trốn ngủ trưa đi bắt chuồn chuồn rồi cho cắn rốn hi vọng là từ nay mình sẽ biết bơi và bơi giỏi hơn bất cứ vận động viên bơi lội nào. Hồi đó, cứ về đêm chả hên mà lên,

ngã ba đầu xóm lại rộn ràng tấp nập; những đứa trẻ con, thanh niên trong xóm lại í ới nhau ra đầu xóm chụm lửa hơ tay, kể cho nhau nghe về ngày hôm nay, hôm qua như thế nào, chuyện bị mẹ mắng vì ăn vụng mì tôm sống, hay chuyện con bé gần nhà ăn trộm chanh nhà hàng xóm rồi bị đàn chó rượt đuổi để rồi nó chạy, chạy mãi, chạy hoài trong những kí ức dài vô tận...

Tuổi thơ tôi là những tháng ngày hoang hoải lặng ngấm dải nắng vàng trải nhựa, luồn lách qua những tán lá, ngọn cây, thoang thoảng mùi hương hoa bưởi, hoa hồng thơm nức, gió heo may chớm chớm se lạnh; là những tháng ngày nắng lên tan chảy, đồng đánh theo cánh gió đưa mùi hương của đất, của lúa phảng phất nhẹ nhẹ; là hình ảnh mấy đứa trẻ mon men đi học trên con đường làng, hai bên đường là những cánh đồng lúa chín óng vàng..

Tuổi thơ trải cho tôi những bước đi êm đềm, để khi lớn lên, vào đại học tôi có những bước tiến xa hơn, tôi có những mối quan hệ đẹp đẽ và thanh khiết đến chừng nào. Tôi nhớ những tháng ngày mọi khó khăn khổ đau và nước mắt ập đến, nhưng luôn có một đại gia đình đầm ấm

yêu thương ở bên tôi, cho tôi điểm tựa để vượt qua tất cả, kéo tôi dậy giữa những phong ba của cuộc đời. Tôi nhớ quê hương, nhớ những người anh, người chị, người bạn; nhớ những năm tháng đại học, cứ vài ba tháng một lần chúng tôi lại tập trung ở tầng 9, ngôi nhà 22 Ngô Quyền – Hoàn Kiếm – Hà Nội cùng nắm tay nhau cất vang lời bài hát Thắp Sáng Niềm Tin.

Chúng tôi học xong, ra trường rồi mỗi đứa một nơi; có người trở về công tác ở quê hương, nơi gắn bó với tuổi thơ thuở nào, nơi một thời chăn trâu cắt cỏ trên đồng; có người ở lại thành phố tiếp tục leo lên nấc thang của thành công. Nhưng chúng tôi vẫn thế, vẫn là những đứa trẻ đến từ các làng quê nghèo ủa phía sau lũy tre tàn lụi, vẫn là những đứa trẻ nghèo ngao câu hát bên chiếc đàn ghi ta sồn cũ năm nào. Chỉ khác là các bạn trưởng thành hơn, chững chạc hơn, và các bạn có thể góp phần xây dựng quê hương giàu đẹp hơn.

Còn tôi đi dài hơn một xú, xa hơn một chút. Tôi đi học xa nhà, xa quê hương, xa đất nước Việt Nam xinh đẹp. Ở đây có những điều mới mẻ và thú vị đang chờ tôi phía trước, như dải dây màu vàng ánh

lên những ngôi sao tinh tú kéo tôi đến phía tương lai, mà ở sau đó là quê hương, là tuổi thơ, là cả đại gia đình đang ở bên cổ vũ cho tôi...

Tết này, tôi xa quê...

(Nguyễn Thị Như Quỳnh – Cựu sinh viên Quỹ tại Nga)

3.2. Sắp đến Tết rồi

Mới đó mà một năm đã sắp trôi qua, một năm tràn đầy màu sắc trong tôi. Chỉ còn chưa đầy một tháng nữa là đến tết truyền thống của dân tộc, ai ai cũng nôn nao, háo hức mong về nhà thật sớm để chuẩn bị đón một cái tết thật an lành và ấm áp bên gia đình. Sài Gòn dạo này có vài đợt không khí se lạnh làm tôi càng nhớ đến không khí tết ở quê nhà.

Mỗi năm tết đến, nhà nhà đều náo nức cùng nhau dọn dẹp từ trong nhà ra đến đầu ngõ, trang trí lại tất cả mọi thứ để cho chúng trở nên sinh động, đẹp mắt và gọn gàng nhất. Mọi người đều làm việc một cách chăm chỉ và vui vẻ, không một ai than phiền vì đây cũng chính là niềm vui, niềm hạnh phúc mà tất cả mọi người đều cảm nhận được. Và những món ăn, thức uống, những loại bánh

kẹo, trái cây cúng tổ tiên ông bà thì không thể nào thiếu. Nhắc tới đây thì trong đầu tôi lại nhớ đến phiên chợ nhộn nhịp, tưng bừng ở quê. Phiên chợ ngày cận tết vô cùng đông đúc, người người dắt nhau đi mua những thứ cần cho ngày tết, họ cười cười nói nói làm cho phiên chợ trở nên sống động, rộn rã không khí mùa xuân. Và chỉ có những ngày tết thì phiên chợ mới tràn ngập sắc màu: nào là màu hoa sắc sỡ, nào là sắc áo của con người đông đúc, kèm theo đó là sắc trời trong xanh và màu nắng ươm vàng. Tất cả tạo nên một bức tranh vô cùng kì diệu. Khi chúng ta bắt gặp được cảnh tượng đấy thì lòng ta lại tưng bừng, hí hửng hòa mình vào không gian ấy, cảm thấy mình thật bay bổng và nhẹ nhàng.

Cái làm tôi cảm thấy ấm áp và trông đợi nhất đó là ngày phụ ba gói bánh tét và nấu chúng vào đêm giao thừa. Ôi cảm giác ấy đúng là diệu kỳ! Tôi chăm chú ngồi nhìn bàn tay khéo léo của ba gói từng cái bánh, còn khúc khích cười xin ba gói riêng một cái bánh nhỏ bỏ những thứ mình thích ăn vào thôi. Chỉ có như vậy mà tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Gói xong thì ba đem những chiếc bánh đó đi nấu, tôi sợ bị lẫn cái bánh của mình nên đã làm dấu cho dễ nhận biết. Tối đến cả nhà cùng ngồi xung quanh cái bếp vừa tâm sự vừa canh nồi bánh. Không khí tràn ngập niềm vui và ấm áp, giây phút đấy tôi thấy vô cùng ý nghĩa, nó xua tan hết mọi mệt nhọc, nó làm đầu óc tôi trở nên nhẹ nhõm, vô tư vô lo.

Hiện tại, tôi đang sống ở Sài Gòn, tết chỉ được về vài ngày, vì công việc, học tập khiến tôi phải vội vã vào lại thành phố dù trong lòng còn nhiều vương vấn. Tôi cũng hơi buồn một tẹo nhưng ở Sài Gòn tôi cũng có một gia đình nho nhỏ - là chỗ dựa tinh thần to lớn cho tôi. Đó chính là Quý học bổng

“Thắp Sáng Niềm Tin”. Ở đây các anh chị và các bạn vô cùng thân thiện, luôn luôn quan tâm, hỏi han tất cả các thành viên của Quý; đặc biệt là cuối năm hoặc đầu năm sẽ có các chương trình gặp mặt chia sẻ về một năm đã qua và lên kế hoạch cho một năm tiếp theo. Bên cạnh đó, các anh chị còn tổ chức các cuộc gặp mặt, hỗ trợ các bạn không về quê ăn tết được. Hành động thiết thực và ý nghĩa này đã sưởi ấm biết bao con tim ăn tết xa nhà, an ủi tinh thần và giúp các bạn không còn cảm thấy tủ thân khi mình không về quê vào dịp tết. Tôi cảm thấy mình thật may mắn khi ở một nơi xa lạ lại gặp được những con người có tình yêu thương vô bờ bến và có những hành động vô cùng ý nghĩa đến vậy. Tôi hy vọng rằng, ai ai cũng may mắn gặp được những người tốt để dù có trải qua bao nhiêu khó khăn vẫn vượt qua được và vẫn giữ vững niềm tin trong cuộc sống. Chúng ta cứ lạc quan rằng “sau cơn mưa trời lại sáng” và hãy “Thắp Sáng Niềm Tin” trong lòng mỗi chúng ta.

Võ Thị Kim Diệu - BBT

F. GIẢI TRÍ

Khi bố người yêu nghe máy

Một chàng trai mừng 3 tết vì có hẹn trước với cô gái nên khi gọi điện thoại đến nhà bạn gái, bên kia vừa nhắc máy thì anh ta nói ngay:

- Alo! Con ếch nhỏ của anh à? Hoàng tử thông minh của em đây.
- Không ! Tôi là ông chủ đầm lầy.
- Ấy chết! Cháu xin lỗi bác! Năm hết tết đến cháu xin chúc gia đình bác khỏe mạnh và luôn dồi dào sức khỏe. Tiền vô như nước sông Đà, tiền ra thì nhỏ giọt như cà phê phin.
- Tôi uống cà phê hòa tan. Mà khỏe để đánh nhau với ai?
- Dạ...cho cháu hỏi Hằng có nhà không ạ?
- Nó không có nhà thì là dân vô gia cư à?
- Dạ, dạ...ý cháu hỏi Hằng có đang ở nhà không ạ?
- Nếu không thì sao?
- Thế...Hằng đi đâu ạ?
- Đi ra ngoài rồi.
- Bác cho cháu xin số điện thoại của Hằng được không ạ?
- Nó có nhiều số lắm
- Bác cho cháu xin một số thôi ạ?
- 8....
- ...8 rồi... mấy nữa ạ?
- Thì cậu bảo chỉ cần một số thôi mà?
- Dạ...là một số điện thoại kia ạ!
- Được, vậy thì87653210, chỉ có điều tự sắp xếp thế nào thì hoàng tử thông minh tự nghĩ ra nhé!
- Dạ....dạ....dạ....cháu.....chào...bác ạ.

Quỹ học bổng Thắp Sáng Niềm Tin
Website: <http://thapsangniemtin.vn>